

ŠKOCJAN

638. Odlok o razglasitvi nepremičnih kulturnih spomenikov lokalnega pomena na območju Občine Škocjan

Na podlagi 13. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11, 90/12 in 111/13); v nadaljnjem besedilu: ZVKD-1) in 16. člena Statuta Občine Škocjan (Uradni list RS, št. 71/15) je Občinski svet Občine Škocjan na 8. redni seji dne 18. 2. 2016 sprejel

O D L O K

o razglasitvi nepremičnih kulturnih spomenikov lokalnega pomena na območju Občine Škocjan

I. UVODNA DOLOČBA

1. člen

(1) S tem odlokom Občina Škocjan posamezne enote kulturne dediščine razglašajo za kulturne spomenike lokalnega pomena.

(2) Odlok določa spomenike, identifikacijo spomenika, varstvene režime in vplivna območja.

II. KULTURNI SPOMENIKI LOKANEGA POMENA

2. člen

Za kulturni spomenik lokalnega pomena (v nadaljnjem besedilu: spomenik) se razglasijo naslednje enote dediščine:

Arheološka najdišča

Zap. št.	EŠD	Ime spomenika
1.	26487	Goriška vas pri Škocjanu – Gomilno grobišče Groblje
2.	26491	Klenovik – Arheološko najdišče Gradec
3.	26489	Segonje – Prazgodovinska naselbina Kočnik
4.	30181	Škocjan – Arheološko najdišče Bregarjev gozd
5.	30180	Škocjan – Arheološko najdišče Kolesniška hosta
6.	30179	Škocjan – Arheološko najdišče Mastni hrib
7.	14263	Vinica pri –marjeti - Arheološko najdišče Gabrina
8.	8628	Zloganje – Antična naselbina
9.	9593	Zloganje – Antično grobišče

Stavbe

Zap. št.	EŠD	Ime spomenika
10	7718	Klenovik – Rangusova hiša

Sakralni stavbni spomeniki

Zap. št.	EŠD	Ime spomenika
11.	1682	Bučka – Cerkev sv. Martina
12.	1681	Bučka – Cerkev sv. Matije
13.	1684	Dolenje Radulje – Cerkev sv. Mihaela
14.	2506	Dolnja Stara vas – Cerkev sv. Trojice
15.	2509	Gorenje Dole pri Škocjanu – Cerkev sv. Križa
16.	2510	Goriška vas pri Škocjanu – Cerkev sv. Mohorja in Fortunata
17.	18153	Goriška vas pri Škocjanu – Znamenje
18.	2505	Grmovlje – Cerkev sv. Jurija
19.	1683	Močvirje – Cerkev sv. Jurija
20.	18152	Stopno – Marijino znamenje
21.	2511	Stopno – Cerkev Kraljice presvetega rožnega venca
22.	2503	Škocjan – Cerkev sv. Kancijana in tovarišev
23.	1623	Tomažja vas – Cerkev sv. Štefana
24.	2508	Zagrad pri Škocjanu – Cerkev sv. Tomaža
25.	2513	Zloganje – Cerkev Marijinega obiskanja

Spominski objekti in kraji

Zap. št.	EŠD	Ime spomenika
26	7602	Bučka – Mejni kamen
27	4236	Škocjan – Grob s spomenikom padlim borcem in žrtvam

II. VARSTVENI REŽIMI

3. člen

(splošni varstveni režimi)

Splošni varstveni režim za nepremične kulturne spomenike

– spodbujanje trajnostne uporabe spomenika, to je uporabe spomenika na način in v obsegu, ki dolgoročno ne povzroča izgube njegovih kulturnih lastnosti,

– spodbujanje vzdržnega razvoja spomenika, s katerim se omogoča zadovoljevanje potreb sedanje generacije, ne da bi bila s tem okrnjena ohranitev spomenika za prihodnje generacije,

– spodbujanje dejavnosti in ravnanj, ki ohranjajo kulturne, socialne, gospodarske, znanstvene, izobraževalne in druge pomene spomenika,

– ohranjanje lastnosti in družbenega pomena spomenika ter njegove materialne substance,

– ohranjanje »varovanih sestavin spomenika« (za vsak spomenik posebej, pod točko A-6),

– dovoljeni so posegi v spomenik, ki upoštevajo in trajno ohranjajo njegove varovane vrednote,

– dovoljeni so posegi, ki omogočajo vzpostavitev trajnih gospodarskih temeljev za ohranitev spomenika ob spoštovanju njegove posebne narave in družbenega pomena,

– za vsako spremembo funkcije kulturnega spomenika ali njegovega dela in za vsak poseg v spomenik, njegove dele ali vplivno območje je v skladu z 28., 29., 30. in 31. členom ZVKD-1 potrebno pridobiti predhodne kulturnovarstvene pogoje in kulturnovarstveno soglasje Zavoda za varstvo kulturne dediščine.

Splošni varstveni režim za vplivno območje:

– ohranjanje prostorske integritete, pričevalnosti in dominantnosti spomenika,

– ohranjanje tradicionalne rabe, prostorskih razmerij, značilnih vedut in pogledov,

– prepoved posegov, ki imajo negativen vpliv na pojavnost in značaj spomenika v prostoru ali na njegovo materialno substanco,

– preprečevanje sajenja neavtohtonih dreves in grmovnic in drugih ureditev, ki niso v skladu z značajem spomenika in prostora.

– za vsak poseg v vplivno območje je v skladu z 28., 29., 30. in 31. členom ZVKD-1 potrebno pridobiti predhodne kulturnovarstvene pogoje in kulturnovarstveno soglasje pristojne enote Zavoda za varstvo kulturne dediščine (obveznost pridobitve pogojev in soglasja za sam spomenik je že določena z zakonom).

4. člen

(varstveni režimi za posamezne zvrsti dediščine)

1. Varstveni režim za arheološka najdišča

Arheološka najdišča se varujejo pred posegi ali uporabo, ki bi lahko poškodovali arheološke ostaline ali spremenili njihov vsebinski in prostorski kontekst. Prepovedano je predvsem:

– odkopavati in zasipavati teren, globoko orati, rigolati,

– meliorirati kmetijska zemljišča, graditi gozdne vlake,

– gospodarsko izkoriščati rudnine oziroma kamnine,

– nepooblaščenim osebam uporabljati iskalce kovin in pobirati arheološke najdbe,

– postavljati ali graditi trajne aličasne objekte, vključno z nadzemno in podzemno infrastrukturo ter nosilci reklam ali

drugih oznak, razen kadar so ti nujni za učinkovito ohranjanje in prezentacijo arheološkega najdišča,

– prepoved uvedbe vpeljave novih poljedelskih kultur, ki bi zahtevale globlji poseg v zemljo ali spreminjale konfiguracijo terena.

Posegi v arheološka najdišča so izjemoma dovoljeni:

– na stavbnih zemljišča znotraj naselij in v robnih delih najdišč, če ni možno najti drugih rešitev in če se na podlagi rezultatov opravljenih predhodnih arheoloških raziskav izkaže, da je zemljišče mogoče sprostiti za gradnjo,

– v procesu znanstvenega preučevanja ali v primeru druge javne koristi, če so izčrpane vse druge prostorske možnosti umestitve objektov javnega interesa. V takšnem primeru je potrebno zagotoviti predhodne arheološke raziskave, katerega sestavni del mora biti arhiv arheološkega najdišča. V primeru odkritja kvalitetno ohranjenih in za širši prostor kulturno izvedljivih ostalin, je le-te potrebno prezentirati na kraju samem (in situ) in jih primerno vključiti v okolje ter v turistično promocijo kraja.

2. Varstveni režim za stavbe

Za stavbe velja varstveni režim, ki predpisuje ohranjanje njihovih varovanih vrednot, kot so:

– tlorisna in višinska zasnova (gabariti),

– gradivo (gradbeni material) in konstrukcijska zasnova,

– oblikovanost zunanjsčine (členitev objektov in fasad, oblika in naklon strešin, kritina, barve fasad, fasadni detajli, vključno z reklamnimi panoji, izveski in svetili, ki morajo biti v skladu z oblikovno in vsebinsko zasnovo objektov),

– funkcionalna zasnova notranjsčine in pripadajočega zunanjega prostora,

– sestavine in pritikline,

– stavbno pohištvo in notranja oprema,

– komunikacijska in infrastrukturna navezava na okolico,

– pojavnost in vedute (predvsem pri prostorsko izpostavljenih stavbah),

– celovitost dediščine v prostoru,

– zemeljske plasti z morebitnimi arheološkimi ostalinami.

Izjemoma je ob predhodnem soglasju pristojne službe za varstvo kulturne dediščine možno:

– na osnovi predhodnih konservatorskih raziskav spremeniti dele posameznih objektov v kvalitetnejše oziroma bolj avtentično stanje,

– izvajati znanstvenoraziskovalna dela,

– spremeniti oziroma dopolniti konstrukcijsko zasnovo, če ni mogoče drugače zagotoviti statične stabilnosti objekta,

– posegati v okolico objekta zaradi njegove boljše predstavitve,

– omogočanje predstavitve celote in posameznih zaščitnih elementov in dostopnost javnosti v meri, ki ne ogroža varovanje spomenika in njegovih spomeniških kvalitet ter ne moti v njem odvijajoče se dejavnosti.

3. Varstveni režim za spominske objekte in kraje

Varstveni režim predpisuje ohranjanje njihovih varovanih vrednot kot so:

– avtentičnost lokacije,

– fizična pojavnost objekta,

– vsebinski, simbolni in prostorski odnos med dediščino in okolico ter vedutami.

Prepovedano je:

– spomenik poškodovati ali podreti,

– spreminjati tlorisno in višinsko zasnovo spomenika,

– spreminjati konstrukcijsko zasnovo in gradivo,

– na spomenik nameščati reklamne panoje, izveske in svetila.

Izjemoma je ob predhodnem soglasju pristojne službe za varstvo kulturne dediščine možno:

- na osnovi predhodnih konservatorskih raziskav spremeniti dele posameznih objektov v kvalitetnejše oziroma avtentičnejše stanje,
 - izvajati znanstvenoraziskovalna dela,
 - spremeniti oziroma dopolniti namembnost objekta, če ni možno zagotoviti prvotne funkcije in če s tem nista bistveno prizadeti materialna substanca in pričevalnost objekta,
 - spremeniti oziroma dopolniti konstrukcijsko zasnovo, če ni mogoče drugače zagotoviti statične stabilnosti objekta,
 - posegati v okolico objekta zaradi njegove boljše predstavitve.

III. IDENTIFIKACIJA POSAMEZNIH SPOMENIKOV

5. člen (arheološka najdišča)

Zap. št.: 1
Ime: **Goriška vas pri Škocjanu – Gomilno grobišče Groblje**
EŠD: **26487**
Naselje: Goriška vas pri Škocjanu
Katastrska občina: Zagrad
Parcelne številke: 152/2, 153, 154, 152/1 – del (večinski zahodni del, razen navezave na javno pot)
Katastrska občina: Zbure
Parcelne številke: 616, 618, 619, 621, 622

OPIS ENOTE

Prazgodovinsko gomilno grobišče leži v gozdu, na manjšem griču z ledinskim imenom V grobljah. Arheološko najdišče je bilo identificirano z neinvazivnimi arheološkimi metodami (arheološka topografija leta 1992 in lidarsko snemanje leta 2014). Invazivne arheološke raziskave na najdišču še niso bile opravljene.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Najdišče predstavlja eno redkih še nepoškodovanih in neraziskanih prazgodovinskih gomilnih grobišč na območju jugovzhodne Slovenije.

– Je pomemben vir informacij o človekovi preteklosti in sredstvo za arheološko, zgodovinsko in znanstveno proučevanje.

Varovane sestavine spomenika

– Zgodovinski, arheološki in prostorski kontekst najdišča.

– Spomenik se varuje kot nedeljivo celoto, v svoji izvornosti in neokrnjenosti.

– Arheološke ostaline se varujejo na kraju samem (in situ) kot originalen kraj deponiranja njihovega nastanka.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za arheološka najdišča.

Zap. št.: 2
Ime: **Klenovik – Arheološko najdišče Gradec**
EŠD: **26491**
Naselje: Klenovik
Katastrska občina: Zagrad
Parcelne številke: 805, 806, 807, 815, 822, 824, 825, 827, 828, 830, 831, 832, 833/1, 833/2, 835/1, 835/2, 836, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 848, 849, 851, 852, 853, 855, 856, 858, 859, 862, 863, 866, 867, 869, 871/1, 871/2, 872, 873, 875, 876, 877, 879, 880/1, 880/2, 2772, 804/1 – del (severni, večinski del parcele)

OPIS ENOTE

Arheološko najdišče leži na z gozdom poraslim grebenom imenovanim Gradec, severovzhodno od vasi Klenovik. Po celotnem grebenu so vidne terase in nasipi. Na jugovzhodni strani naselja, kjer je dostop najlažji, se je ohranil manjši okop, pred katerim je bil skopan večji jarek. Na podlagi skopih najdb, najdenih ob arheoloških raziskavah leta 1991 in 1992, je najdišče datirano v pozno bronasto dobo in pozno antiko. Jugovzhodno od naselja leži dobro vidna gomila, premera 12 m, v višino je ohranjena 2 m. Na sredini je videti večji vkop. Gomila ni strokovno raziskana.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Najdišče predstavlja eno redkih nepoškodovanih pozno bronastodobnih in pozno antičnih višinskih naselbin na območju jugovzhodne Slovenije.

– Naselje na dominantni vzpetini predstavlja pomemben prostorski poudarek v kulturni krajini.

– Je pomemben vir informacij o človekovi preteklosti in sredstvo za arheološko, zgodovinsko in znanstveno proučevanje.

Varovane sestavine spomenika

– Zgodovinski, arheološki in prostorski kontekst najdišča.

– Spomenik se varuje kot nedeljivo celoto, v svoji izvornosti in neokrnjenosti.

– Arheološke ostaline se varujejo na kraju samem (in situ) kot originalen kraj deponiranja njihovega nastanka.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za arheološka najdišča.

Zap. št.: 3
Ime: **Segonje – Prazgodovinska naselbina Kočnik**
EŠD: **26489**
Naselje: Dolenje Dole
Katastrska občina: Dole
Parcelne številke: 1135, 1136, 1138/1, 1138/2, 1139/1, 1139/2, 1200/1, 1200/2, 1200/3

OPIS ENOTE

Arheološko najdišče leži na z gozdom poraslim grebenom imenovanim Kočnik, severno od vasi Segonje. Najdišče je bilo odkrito leta 1992 pri topografskem pregledu, še istega leta so bile izvedene arheološke raziskave. Prazgodovinska naselbina, datirana v pozno bronasto dobo, ima razmeroma jasno viden obod. Na jugozahodni strani mu lahko sledimo po robu dobro vidne ježe, medtem ko je naselje na severni in vzhodni strani zamejeno s strmim pobočjem. Na pobočjih, vzhodno od naselbine, je lidarsko snemanje zaznalo dve potencialni gomili.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Najdišče predstavlja eno redkih nepoškodovanih pozno bronastodobnih višinskih naselbin na območju jugovzhodne Slovenije.

– Naselje na dominantni vzpetini predstavlja pomemben prostorski poudarek v kulturni krajini.

– Je pomemben vir informacij o človekovi preteklosti in sredstvo za arheološko, zgodovinsko in znanstveno proučevanje.

Varovane sestavine spomenika

– Zgodovinski, arheološki in prostorski kontekst najdišča.

– Spomenik se varuje kot nedeljivo celoto, v svoji izvornosti in neokrnjenosti.

– Arheološke ostaline se varujejo na kraju samem (in situ) kot originalen kraj deponiranja njihovega nastanka.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za arheološka najdišča.

Zap. št.: 4
 lme: **Škocjan – Arheološko najdišče Bre-garjev gozd**
 EŠD: **30181**
 Naselje: Škocjan
 Katastrska občina: Stara vas
 Parcelne številke: 1132, 1621, 1628, 1623 – del (pretežni del parcele južno od poti), 1618 – del (vse, razen južne špice), 1619 – del (vse, razen južne in zahodne špice), 3072 – del (300 m poti na zahodni in severni strani hriba)

OPIS ENOTE

Gomilno grobišče leži v gozdu, na manjšem grebenu nad Gabrnikom, jugozahodno od Škocjana in severozahodno od Dolnje Stare vasi. Gomilno grobišče predstavlja vsaj 11 starejše železnodobnih gomil, od katerih sta le dve delno poškodovani. Na najdišču so bile izvedene neinvazivne arheološke raziskave (lidarsko snemanje, arheološka topografija).

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Najdišče predstavlja zelo dobro ohranjeno in nepoškodovano starejše železnodobno gomilno grobišče na območju jugovzhodne Slovenije.

– Je pomemben vir informacij o človekovi preteklosti in sredstvo za arheološko, zgodovinsko in znanstveno proučevanje.

Varovane sestavine spomenika

– Zgodovinski, arheološki in prostorski kontekst najdišča.

– Spomenik se varuje kot nedeljivo celoto, v svoji izvirnosti in neokrnjenosti.

– Arheološke ostaline se varujejo na kraju samem (in situ) kot originalen kraj deponiranja njihovega nastanka.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za arheološka najdišča.

Zap. št.: 5
 lme: **Škocjan – Arheološko najdišče Kolesniška hosta**
 EŠD: **30180**
 Naselje: Škocjan
 Katastrska občina: Stara vas
 Parcelne številke: 1561, 1562, 1564, 1568, 1569, 1570, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1729, 1730, 1732/1, 1732/2, 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1739, 1571 – del (vse, razen trikotnika preko poti in južne špice), 3064 – del (vse, razen južnega dela poti)

OPIS ENOTE

Gomilno grobišče leži v gozdu, na daljšem grebenu, severno od vasi Osrečje. Vsaj tri gomile iz tega najdišča so bile znane in deloma raziskane že v drugi polovici 19. stol. Na podlagi nedestruktivnih arheoloških metod (lidarsko snemanje, topografija) lahko na grebenu prepoznamo vsaj še 15 gomil premera od 8 do 14 m, z različno ohranjeno višino.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Najdišče predstavlja eno redkih še nepoškodovanih in slabo raziskanih prazgodovinskih gomilnih grobišč na območju jugovzhodne Slovenije.

– Je pomemben vir informacij o človekovi preteklosti in sredstvo za arheološko, zgodovinsko in znanstveno proučevanje.

Varovane sestavine spomenika

– Zgodovinski, arheološki in prostorski kontekst najdišča.

– Spomenik se varuje kot nedeljivo celoto, v svoji izvirnosti in neokrnjenosti.

– Arheološke ostaline se varujejo na kraju samem (in situ) kot originalen kraj deponiranja njihovega nastanka.

Varstveni režim spomenika
 Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za arheološka najdišča.

Zap. št.: 6
 lme: **Škocjan – Arheološko najdišče Mastni hrib**
 EŠD: **30179**
 Naselje: Škocjan
 Katastrska občina: Stara vas
 Parcelne številke: 74/2, 94/1, 94/2, 1706/1, 1706/2, 1706/3, 1706/4, 1706/5, 1706/6, 1706/7, 1706/8, 1706/9, 1706/10, 1706/11, 1706/12, 1706/17, 1706/20, 1709/1, 1709/2, 1709/4, 1710, 1711, 1717, 88 – del (vse, razen vzhodne špice), 97/1 – del (severozahodna polovica parcele), 1706/13 – del (vse, razen manjšega trikotnika preko poti), 1706/18 – del (vse, razen zahodnih 250 m poti)

OPIS ENOTE

Arheološko najdišče leži na z gozdom poraščenim grebenom z ledinskim imenom Mastni hrib, ki se dviga zahodno od Škocjana. Arheološka sondiranja leta 1992 so potrdila obstoj poznobronastodobnega naselja obdanega z zemljenim nasipom, na južni strani ohranjen do višine 3 m in jarkom globokim skoraj 4 m. V neposredni bližini naselbine, pod teraso, je vidna gomila premera 25 m, v višino ohranjena 5 m, z večjim okopom na sredini, kar je posledica izkopavanj I. Kušljana leta 1900. Južno od naselbine so bile z lidarskim snemanjem prepoznane še 4 potencialne gomile.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Najdišče predstavlja eno kompleksnejših in dobro ohranjenih poznobronastodobnih naselbin na območju jugovzhodne Slovenije.

– Naselje in gomile v neposredni bližini s svojo dominantno lego v prostoru predstavljajo pomemben prostorski poudarek v kulturni krajini.

– Gre za pomemben vir informacij o človekovi preteklosti in sredstvo za arheološko, zgodovinsko in znanstveno proučevanje.

Varovane sestavine spomenika

– Zgodovinski, arheološki in prostorski kontekst najdišča.

– Spomenik se varuje kot nedeljivo celoto, v svoji izvirnosti in neokrnjenosti.

– Arheološke ostaline se varujejo na kraju samem (in situ) kot originalen kraj deponiranja njihovega nastanka.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za arheološka najdišča.

Zap. št.: 7
 lme: **Vinica pri Šmarjeti – Arheološko najdišče Gabrina***
 EŠD: **14263**
 Naselje: Vinica pri Šmarjeti
 Katastrska občina: Zbure
 Parcelna številka: 644, 645/1, 645/2, 645/3, 645/4, 646, 647, 648/1, 648/3, 653, 643/1 – del (jugovzhodni zaključek parcele)
 Katastrska občina: Stara vas
 Parcelna številka: 1794 – del (vse, razen severovzhodne špice)
 Preostale parc. št v k.o. Gorenja vas se nahajajo v sosednji Občini Šmarješke Toplice.

OPIS ENOTE

Gomilno grobišče z desetimi starejše železnodobnimi gomilami je bilo odkrito konec 19. stol., takrat sta bili dve gomili deloma prekopani. Z nedestruktivnimi arheološkimi metodami (lidarsko snemanje in topografija leta 2014 in 2015) je bilo od-

kritih več kot 20 gomil, ki so del gomilnega grobišča v Gabrini. Gomile so verjetno označevale prazgodovinsko komunikacijo iz doline Radulje proti gradišču na Velikem Vinjem vrhu. Na ledini Delnice starejši viri omenjajo najdbe rimskodobnih zidov in opeke.

Večji del enote se nahaja v sosednji Občini Šmarješke Toplice.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Najdišče predstavlja eno večjih in bolje ohranjenih železnodobnih gomilnih grobišč v Sloveniji.

– Je pomemben vir informacij o človekovi preteklosti in sredstvo za arheološko, zgodovinsko in znanstveno proučevanje.

– Je sestavni del večjega prazgodovinskega kompleksa v jugovzhodni Sloveniji, ki predstavlja enega močnejših centrov v starejši železni dobi.

Varovane sestavine spomenika

– Zgodovinski, arheološki in prostorski kontekst najdišča.

– Gomilno grobišče se varuje kot nedeljivo celoto, ki jo varujemo nepozidano, v svoji izvornosti in neokrnjenosti.

– Arheološke ostaline se varujejo na kraju samem (in situ) kot originalen kraj deponiranja njihovega nastanka.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za arheologijo.

* V Občini Škocjan se razglašajo samo severni del najdišča.

Zap. št.: 8
Ime: **Zloganje – Antična naselbina**
EŠD: **8628**
Naselje: Zloganje
Katastrska občina: Dole
Parcelne številke: 240, 297/1, 297/2, 299, 300, 302, 304/2, 308, 322/2, 324

OPIS ENOTE

Antična naselbina, t.i. vila rustika, leži na platoju, jugozahodno od vasi Zloganje, 350 m severozahodno od pripadajočega grobišča. Arheološka izkopavanja, izvedena v letih 1982 in 1983, so odkrila temelje zidov antične hiše z ogrevalnim sistemom (hipokavst). Na podlagi skromnih najdb lahko najdišče datiramo v 1. stol. in predvsem v prvo polovico 4. stol. n. št.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Arheološko najdišče predstavlja rimskodobno naselbino iz 1. in prve polovice 4. stol. n. št.

– Razen manjših izkopavanj najdišče skorajda ni raziskano, zato predstavlja pomemben vir informacij o človekovi preteklosti in sredstvo za arheološko, zgodovinsko in znanstveno proučevanje rimskega obdobja v jugovzhodni Sloveniji.

Varovane sestavine spomenika

– Zgodovinski, arheološki in prostorski kontekst najdišča.

– Spomenik se varuje kot nedeljivo celoto, v svoji izvornosti in neokrnjenosti.

– Arheološke ostaline se varujejo na kraju samem (in situ) kot originalen kraj deponiranja njihovega nastanka.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za arheološka najdišča.

Zap. št.: 9
Ime: **Zloganje – Antično grobišče**
EŠD: **9593**
Naselje: Zloganje
Katastrska občina: Dole
Parcelne številke: 397/11, 397/10 – del (vse, razen severozahodne špice), 3187/2 – del (južnih 170 m ceste)

OPIS ENOTE

Rimskodobno grobišče leži na manjšem griču, imenovanim Tičnica, južno od zaselka Brinjevec. Del grobišča je bilo izkopanega v letih 1979, 1982 in 1983 ob sanaciji cestišča.

Skupaj je bilo odkritih 24 grobov. Na podlagi pridatkov v grobovih je najdišče datirano v konec 1. in 2. stol. n. št.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Arheološko najdišče predstavlja rimskodobno grobišče iz 1. in 2. stol. n. št.

– Je pomemben vir informacij o človekovi preteklosti in sredstvo za arheološko, zgodovinsko in znanstveno proučevanje za to obdobje.

Varovane sestavine spomenika

– Zgodovinski, arheološki in prostorski kontekst najdišča.

– Spomenik se varuje kot nedeljivo celoto, v svoji izvornosti in neokrnjenosti.

– Arheološke ostaline se varujejo na kraju samem (in situ) kot originalen kraj deponiranja njihovega nastanka.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za arheološka najdišča.

6. člen

(stavbe)

Zap. št.: 10
Ime: **Klenovik – Rangusova hiša**
EŠD: **7718**
Naselje: Klenovik
Katastrska občina: Zagrad
Parcelna številka: 2293/1 – del (obseg hiše)
Lega in obseg vplivnega območja
Katastrska občina: Zagrad
Parcelna številka: 2293/1 – del (zahodni del parcele)

OPIS ENOTE

Rangusova hiša je pritlična lesena stavba pravokotnega tlorisa sestavljena iz hrastovih brun in ima simetrično dvokapno streho pokrito slamnato kritino. Ohranjen je notranji razpored prostorov stavbno pohištvo in del inventarja.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Ohranjena zunanja oblika iz sredine 19. in 20. stol. ter avtentični gradbeni materiali in tradicionalen način gradnje in vezave materialov.

– Ohranjen je notranji razpored prostorov in del notranje opreme ter nekdanja namembnost.

– Predstavlja razvojno fazo od malega k srednje velikemu kmetu na območju škocjanske občine.

– Pomen za raziskovanje načina življenja in gospodarjenja kmečkega socialnega stanu.

– Pomen za razvijanje modela ti. muzeja na prostem.

– Pedagoški in vzgojno izobraževalni pomen ter možnosti za razvijanje turistične dejavnosti.

Varovane sestavine spomenika

– Zunanja podoba kmečke hiše.

– Materiali in tehnika gradnje.

– Notranji razpored in izgled prostorov.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe. Poleg tega veljajo še posebna določila, ki dopuščajo:

– izvajati obnove in po potrebi rekonstrukcije sestavnih delov s tradicionalnimi način in materiali,

– dopolnitev obstoječe namembnosti za potrebe gostinske in turistične dejavnosti ter promocije občine, KS in društev, ob upoštevanju določil osnovnega varstvenega režima.

VARSTVENI REŽIM VPLIVNEGA OBMOČJA

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja, ter posebna določila, ki prepovedujejo:

– postavljati vidne energetske in komunikacijske vode, ki vplivajo na pojavnost spomenika v prostoru,

– zapirati ali kako drugače ovirati dostop do spomenika,

– ograjevati območje spomenika,

– postavljati reklamna in druga obvestila, ki niso v skladu z namembnostjo spomenika.

7. člen

(Sakralni stavbni spomeniki)

Zap. št.: 11
 Ime: **Bučka – Cerkev sv. Martina**
 EŠD: **1682**
 aselje: Bučka
 Katastrska občina: Bučka
 Parcelna številka: *7
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Bučka
 Parcelne številke: *6, *7, *8/1, *8/2, *10, 10/3, 91, 176, *544, 3449, 8 – del (severnih 20 m), 10/2 – del (severnih 20 m), 92/2 – del (zahodnih 20 m), 167 – del (južnih 60 m), 3449 – del (srednjih 100 m poti ob cerkvi), 3450/2 – del (južnih 40 m ceste do cerkve)

OPIS ENOTE

Cerkev, ki stoji v vzhodnem delu vasi in je prvič omenjena 1581, sestavljajo v osnovi srednjeveška ladja in v 18. stoletju k njej prizidana kvadraten prezbitenij na vzhodu in zvonik z osem kotnim zgornjim delom na zahodu. Oltar je iz 18. stoletja. Na zvoniku in prezbiteniju je arhitekturna dekorativna poslikava.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkev predstavlja krajinsko in arhitekturno identiteto kraja.

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno substanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje zgodovinskih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– Cerkevna arhitektura je lep primer stilnega stavbnega razvoja od srednjega veka do zrelega baroka.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost in lega spomenika v prostoru.

– Arhitekturna zasnova cerkve, originalna materialna substanca in posamezni kamnoseški členi (okviri vrat, oken, pragov, stopnice).

– Vsa oltarna oprema in njeni sestavni deli (oltarni nastavki, kipi, slike, svečniki) ter originalna materialna substanca.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Zap. št.: 12
 Ime: **Bučka – Cerkev sv. Matije**
 Naselje: Bučka
 Katastrska občina: Bučka
 Parcelna številka: *2/1
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Bučka
 Parcelne številke: *1, 1/1, 1/2, *2/2, 3, *4/1, 5/3, 5/4, 5/5, 5/6, *27/1, *27/7, 173, 175, 178/1, 178/2, 179/1, 179/2, 183, 185, 187, 188, *508, 3439, 3450/2 – del (severnih 70 m ceste)

OPIS ENOTE

Cerkev, ki stoji na robu pokopališča na vrhu manjše vzpetine sredi vasi, je poznorenesančna stavba iz zgodnjega 17. stoletja. Njeno arhitekturo sestavljajo dvoranska ladja z oboki, slonečimi na štirih slopih, grebenasto obokan poligonalni prezbitenij, zvonik na severni ter zakristija na južni strani. Cerkev poleg originalnega kamnitega tlaka hrani kvalitetno baročno opremo: veliki oltar iz 3. četrtine 17. stoletja in stranska oltarja okvirnega tipa iz ok. leta 1700, katerih provenienca je kapela gradu Lanšprež.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkev predstavlja krajinsko in arhitekturno identiteto kraja.

– Poznorenesančna cerkevna arhitektura, pozidana okoli leta 1600, ima za čas nastanka izjemno zasnovo in odraža prostorske predstave protireformacije, posamezni kamnoseški detajli pa kažejo tedanje visoko obrtniško znanje, s čimer po kvaliteti sodi v sam vrh slovenskega stavbnega izročila.

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno substanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje zgodovinskih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– Kvalitetna oltarna oprema presega lokalne okvirje in je pomembna pričevalka o stilnih tokovih baročne umetnosti na Slovenskem.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru, njegova lega v naselju in višinska dominantnost.

– Tlorisna in arhitekturna zasnova cerkve, originalna stavbna substanca ter posamezni kamnoseški detajli (stopnice, portala, okenski okvirji, slavolok).

– Vsa oltarna oprema z vsemi sestavnimi deli (menza, nastavek, tabernakelj, kipi, slike) in njena originalna materialna substanca.

– Orgle in ograja pevskega kora.

– Železna ograja, ki obdaja cerkveni areal.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Zap. št.: 13
 Ime: **Dolenje Radulje – Cerkev sv. Mihaela**
 EŠD: **1684**
 Naselje: Dolenje Radulje
 Katastrska občina: Bučka
 Parcelna številka: *180/1
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Bučka
 Parcelne številke: 2203/1, 2203/2, 2203/3, 2212, 2213/1, 2213/2, 2215/1, 2215/2, 2215/3, 2216, 3415/4, 3414 – del (80 m ceste ob cerkvi)

OPIS ENOTE

Cerkev na pokopališču v vzhodnem delu vasi, ki je prvič omenjena leta 1526, sestavljajo srednjeveška ladja, poligonalni prezbitenij iz 17. stoletja in zvonik, prizidan okoli leta 1803, ko je bila cerkev temeljito prenovljena. Iz tega časa izvirajo tudi glavni portal, freska sv. Frančiška Ksaverija na slavoločni steni ter prižnica. Kamnit tlak je bil izdelan leta 1832.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno substanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje zgodovinskih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– Cerkevna arhitektura priča o razvoju stilnih tokov od srednjega veka do poznega baroka.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru.

– Arhitekturna in tlorisna zasnova cerkve, originalna stavbna substanca ter posamezni kamnoseški detajli (portali, kamniti okviri oken, tlak) in njena namembnost.

– Vsa oltarna oprema (oltarni nastavek, kipi, prižnica in stenska poslikava, ograja pevskega kora).

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Zap. št.: 14
 Ime: **Dolnja Stara vas – Cerkev sv. Trojice**
 EŠD: **2506**

Naselje: Dolnja Stara vas
 Katastrska občina: Stara vas
 Parcelni številki: *98, 1286/2
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Stara vas
 Parcelne številke: *99, *100, *282, 1236/2, 1286/1, 1286/2, 1282 – del (vzhodni del), 1283 – del (vzhodni del), 1284 – del (vzhodni del), 1285 – del (vzhodni del), 1297 – del (vzhodni del), 3078 – del (100 m ceste ob cerkvi)

OPIS ENOTE

Cerkev na pokopališču na zahodnem robu vasi sestavljajo tristrano zaključen prezbitarij, ki je prislonjen k starejši pravokotni ladji, na zahodni strani je dodan zvonik. Zlati glavni oltar je iz 17., oba stranska sta iz začetka 18. stoletja.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkev predstavlja višinsko dominantno naselja in določa njegovo prepoznavnost.

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno substanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje zgodnjih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– V osnovi srednjeveška in v začetku 18. stoletja barokizirana cerkevna arhitektura je pomemben člen v poznavanju stilnih tokov in razvoja v umetnostnem patrimoniju Dolenjske.

– Oltarna oprema iz 17. in 18. stoletja pričča o baročni podobarski tradiciji in njenem razvoju v zaledju Škocjana.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru.

– Florisna in arhitekturna zasnova cerkve, originalna stavbna substanca ter posamezni kamnoseški detajli (portali) in njena namembnost.

– Vsa oltarna oprema z vsemi sestavnimi deli (menza, nastavek, tabernakelj, kipi, slike) in njihova originalna materialna substanca.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Zap. št.: 15
 Ime: **Gorenje Dole pri Škocjanu – Cerkev sv. Križa**
 EŠD: **2509**
 Naselje: Gorenje Dole
 Katastrska občina: Dole
 Parcelna številka: *112, 2136/5, 2136/6
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Dole
 Parcelne številke: *107, 217, 2085, 2126/1, 2126/2, 2126/3, 2128/3, 2128/4, 2128/5, 2136/1

OPIS ENOTE

Cerkev na pokopališču na vrhu razglednega gričku nad vasjo do katere vodijo kapele križevega pota, je prvokrat omenjena leta 1526. Njeno arhitekturo sestavljajo v osnovi srednjeveška ladja, barokizirana v 18. stoletju, tristrano zaključen prezbitarij, k zahodni strani ladje prislonjen zvonik in k južni steni prislonjena kapela. Glavni oltar je tip zlatega oltarja iz 17. stoletja, južni stranski oltar je iz 2. polovice 18. stoletja, enako prižnica, severni oltar pa iz 19. stoletja. Na obokih ladje in prezbitarija so svetopisemski figuralni prizori, naslikani v tradiciji poznobaročnega iluzionističnega slikarstva, delo Mihaela Klemena, ki je tudi avtor križevega pota iz leta 1802.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkev predstavlja krajinsko, arhitekturno in urbanistično identiteto kraja.

– Cerkev skupaj s kapelami križevega pota oblikuje ambiantno celoto, ki presega lokalne okvirje.

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno substanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje zgodnjih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– Zahodna cerkevna fasada, zaključena z motivom baročnega kulisnega čela, pomembno sooblikuje lokalno skupino cerkvene arhitekture tega tipa.

– Kvalitetna oltarna oprema je pomembna pričevalka o umetnostnih stilnih tokovih in razvoju baročne umetnosti na Dolenjskem.

– Poznobaročna iluzionistična poslikava in podobe križevega pota predstavljajo izredno pomembno zaključeno celoto v opusu slikarja Mihaela Klemena.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru, njegova lega v naselju in višinska dominantnost.

– Florisna in arhitekturna zasnova cerkve, originalna stavbna substanca in posamezni kamnoseški detajli (portali, okenski okvirji, kropilnik, pragovi).

– Vsa oltarna oprema z vsemi sestavnimi deli (menza, nastavek, tabernakelj, kipi, slike) in druga cerkevna oprema (prižnica, križ z Kristusovimi mučilnimi orodji, sliki sv. Florijana in Žalostne Matere božje ter relikviarij iz 18. stoletja).

– Poslikava slikarja Mihaela Klemena in podobe križevega pota, delo istega avtorja iz leta 1802.

– Ograja pevskega kora z orgelsko omaro.

– Bronasti zvon, izdelek celjskega zvonarja Baltazarja Schneiderja.

– Kamnit pokopališki zid in dostopi na pokopališče.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja. Varujejo in ohranjajo se kapele križevega pota (registrirana dediščina – EŠD 8666) in njihov ambient.

Zap. št.: 16
 Ime: **Goriška vas pri Škocjanu – Cerkev sv. Mohorja in Fortunata**
 EŠD: **2510**
 Naselje: Goriška vas pri Škocjanu
 Katastrska občina: Zagrad
 Parcelna številka: *1
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Zagrad
 Parcelne številke: 44/1, 44/3, 45/2, 45/3, 48/1, 48/2, 59/6, 55 – del (severnih 15 m), 2717 – del (severni in vzhodni del ceste ob cerkvi)

OPIS ENOTE

Cerkev, postavljena na najvišjem delu vasi, je v zasnovi srednjeveška stavba s šilastoločnim gotskim portalom, temeljito barokizirana v prvi polovici 18. stoletja. Oprema iz druge polovice 17. in prve četrtine 18. stoletja je bila predelana leta 1905.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkev predstavlja višinsko dominantno, arhitekturno in urbanistično identiteto naselja.

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno substanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje zgodnjih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– V srednjem veku zasnovana in v 18. stoletju barokizirana stavba je pomemben člen v poznavanju stilnih tokov, njihovega nastanka in razvoja v umetnostnem patrimoniju Dolenjske.

– Baročna cerkevna oprema iz 17. in 18. stoletja je pomembna za poznavanje baročne podobarske tradicije na Dolenjskem, njenega razvoja in stilnih tokov.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru, njegova lega v naselju in višinska dominantnost.

– Arhitekturna zasnova cerkve, originalna stavbna substanca in posamezni kamnoseški detajli (portal, okvirji oken, prag).

– Oltarna oprema (oltarni nastavki, kipi, svečniki), prižnica in ograja pevskega kora.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Zap. št.: 17
 Ime: **Goriška vas pri Škocjanu – Znamenje**
 EŠD: **18153**
 Naselje: Goriška vas pri Škocjanu
 Katastrska občina: Zagrad
 Parcelna številka: 11
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Zagrad
 Parcelne številke: 10 – del (južni vogal parcele), 2712/2 – del (jugovzhodnih 100 m ceste)

OPIS ENOTE

Znamenje v zahodnem delu vasi ob cesti, ki vodi proti Zagradu, je bilo postavljeno in poslikano na začetku 18. stoletja. V osrednji niši je upodobljeno Križanje z Marijo in svetniki, v stranski nišah sta upodobljena sv. Marko in sv. Florijan.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Znamenje je eno izredno redkih še ohranjenih baročnih poslikanih znamenj na Dolenjskem.

– Poslikava, delo dolenjskega poznobaročnega slikarja Antona Postla, lepo zaokrožuje opus njegovih slikarskih del.

– Znamenje s svojo lego na koncu vasi določa vaški areal in daje prepoznavno podobo cesti proti Zagradu.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru.

– Tlorisna in arhitekturna zasnova ter originalna substanca spomenika.

– Poslikava v nišah znamenja.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Zap. št.: 18
 Ime: **Grmovlje – Cerkev sv. Jurija**
 EŠD: **2505**
 Naselje: Grmovlje
 Katastrska občina: Mršeča vas
 Parcelna številka: 2221
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Mršeča vas
 Parcelne številke: 2220, 2216 – del (severovzhodni del parcele), 2222 – del (južna špica parcele), 2223 – del (južna špica parcele), 2224 – del (južnih 50 m parcele), 2239/1 – del (70 m ceste ob cerkvi)

OPIS ENOTE

Cerkev sredi vasi, ki je bila pozidana ok. leta 1761, oblikujejo ravno zaključen prezbitarij, pravokotna ladja, k njeni zahodni steni prislone zvonik iz leta 1888 in k južni strani prezbitarija zakristija. Slika sv. Jurija v novorenesančnem oltarju ima letnico 1896.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkev predstavlja višinsko dominantno, arhitekturno in urbanistično identiteto kraja.

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno substanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje zgodnjih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– Slika sv. Jurija iz leta 1896, ki je blizu Šubičevi podbarski delavnici, zaokrožuje opus te delavnice na Dolenjskem.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru.

– Arhitekturna zasnova cerkve, njena namembnost ter posamezni dekorativni členi arhitekture.

– Oltar, predvsem slika sv. Jurija iz leta 1896.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Zap. št.: 19
 Ime: **Močvirje – Cerkev sv. Jurija**
 EŠD: **1683**
 Naselje: Močvirje
 Katastrska občina: Bučka
 Parcelna številka: *111
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Bučka
 Parcelne številke: *109/1, 978 – del (severni del okoli cerkve), 980 – del (severozahodna špica), 1298/10 – del (zahodna špica), 1333/2 – del (južna špica), 1335/2 – del (vzhodni del), 3433 – del (100 m ceste mimo cerkve)

OPIS ENOTE

Cerkev na pobočju severno nad vasjo, je prvič navedena leta 1581. Njeno arhitekturo oblikujejo romanska ladja, pravokoten prezbitarij iz 18. stoletja in leta 1846 prizidan zvonik na zahodu. Oltar, katerega provenienca je kostanjeviška samostanska cerkev, je iz 18. stoletja, v cerkev pa je bil postavljen leta 1820.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkev predstavlja krajinsko in arhitekturno identiteto kraja in pokrajine na vzhodnih obronkih Posavskega hribovja.

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno substanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje zgodnjih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– Oltar iz 18. stoletja, izredno kvalitetno delo baročne umetnosti, katerega provenienca je cerkev nekdanjega cistercijanskega samostana v Kostanjevici, je pomemben člen v poznavanju in raziskovanju baročne umetnosti na Slovenskem.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru.

– Arhitekturna zasnova cerkve, njena originalna stavbna substanca z romanskim oknom, posamezni dekorativni členi arhitekture ter namembnost.

– Oltar iz 18. stoletja (oltarni nastavek, kipi).

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Zap. št.: 20
 Ime: **Stopno – Cerkev Kraljice presvetege rožnega venca**
 EŠD: **2511**
 Naselje: Stopno
 Katastrska občina: Stara vas
 Parcelna številka: 2396/1 – del (južnih 50 m)
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Stara vas
 Parcelne številke: *172, *178, *180, *182, *184/1, *185, *186, *187, *270, *281, *306, 196, 2368, 2370, 2371/1, 2371/2, 2372, 2373/1, 2373/3, 2373/4, 2373/5, 2373/6, 2374, 2376, 2377, 2379, 2380, 2381, 2383, 2388, 2389, 2390, 2392, 2394, 2396/1, 2396/2, 2396/3, 2396/4, 2396/5, 2396/6, 2396/7, 2401, 2403, 2405, 2443, 2444, 2445/1, 2445/2, 2447/2, 2447/3, 2447/4, 2447/5, 2450, 2451, 2552, 2459, 2460, 2461, 2462, 2464/1, 2464/2, 2465, 2466, 2467, 2468, 2472, 2473, 2474/1, 2474/2, 2506/2, 2515, 3029, 2442 – del (zahodna polovica), 2469 – del (severni del), 2510/2 – del (severna špica), 2526 – del (severna polovica), 3023 – del (vzhodna polovica poti), 3027 – del (pot, ki razpolavlja vplivno območje)

OPIS ENOTE

Cerkev na vrhu razglednega griča severovzhodno od Škocjana je prvič omenjena leta 1581. Njeno arhitekturo sestavljajo gotski prezbitერიj z zunanjimi oporniki, ladja z baročnim banjastim obokom, zvonik na zahodni strani, stranska kapela sv. Antona na južni ter zakristija in zunanja kapela Rožnovenske Marije iz leta 1751 na severni strani. Kvalitetna baročna oprema je iz 18. stoletja, križev pot je delo Antona Postla. Stopno je slovelo kot priljubljena Marijina božja pot. O tem še danes, poleg zunanje kapele in prižnice, priča tudi značilen romarski ambient, ki ga oblikujejo lesena cerkvena hiša, košati lipi ter velik nepozidan prostor severno od cerkve.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkev na krajinsko izpostavljeni legi zaznamuje identiteto širšega prostora.

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno substanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje zgodovinskih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– V srednjem veku zasnovana in v 18. stoletju barokizirana stavba je pomemben člen v poznavanju stilnih tokov in njihovega razvoja v umetnostnem patrimoniju Dolenjske.

– Poslikava Janeza Ljubljanskega iz sredine 15. stoletja je najbolj na vzhod Dolenjske pomaknjena poslikava tega srednjeveškega mojstra ter časovno in stilno lepo zaokroža njegov delavniški cikel.

– Kvalitetna lesena cerkvena oprema iz 18. stoletja je pomembna v poznavanju razvoja baročne umetnosti na Dolenjskem.

– Kvalitetni kamnoseški detajli so pomembni v poznavanju razvoja kamnoseških delavnic na Dolenjskem.

– Stopno ohranja značilen romarski ambient s staro pešpotjo, ki vodi po jugozahodnem pobočju hriba in jo do cerkve usmerja Marijino znamenje. Romarjem je bil namenjen velik nepozidan prostor severno od cerkve, ki ga senčita košati lipi, opredeljujeta pa ga zunanja prižnica in Marijina kapela. K romarskemu ambientu sodi še lesena cerkvena hiša, prvotno namenjena za prenočevanje duhovnikov.

– Cerkev je pomemben člen v poznavanju razširjenosti Marijinih romarskih središč.

– Na cerkev se navezuje bogato ljudsko ustno izročilo, ki priča o pomenu tega kraja skozi stoletja.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru.

– Nepozidan prostor severno od cerkve, lesena cerkvena hiša in obe lipi.

– Tlorisna in arhitekturna zasnova cerkve, originalna stavbna substanca, posamezni kamnoseški detajli (portali, kamniti okviri oken, pragovi), zunanji gotski oporniki in talni zidec.

– Poslikava Janeza Ljubljanskega iz sredine 15. stoletja v prezbitერიju in podoba sv. Krištofa pod beleži na severni steni ladje.

– Vsa baročna oltarna oprema (oltarni nastavki, kipi, slike, svečniki), kip Božjepotne Matere božje, podobe križevega pota, delo Antona Postla in lesena baročna prižnica.

– Kamnit tlak v cerkvi in kamnita prižnica na zunanji strani zakristije.

– Kapela Rožnovenske Marije iz leta 1751, njena figuralna in dekorativna poslikava, vsi kamniti in kovani elementi.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Znotraj varovanega območja se varuje ambient stare romarske pešpote do cerkve z značilnimi pogledi na cerkev in Marijino znamenje ob njej (kulturni spomenik, EŠD 18152) ter razvaline cerkve sv. Petra (registrirana dediščina, EŠD 25618).

Zap. št.: 21

Ime: **Stopno – Marijino znamenje**

Naselje: Stopno

Katastrska občina: Stara vas

Parcelni številki: 3027 – del, 2381 – del (znamenje stoji na meji med parcelama)

OPIS ENOTE

Znamenje ob vznožju hriba, postavljeno ob stari romarski poti do Marijine cerkve, je bilo pozidano in poslikano v sredini 18. stoletja. V osrednji niši je upodobljena Rožnovenska Mati Božja s svetniki.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Znamenje je eno redkih še ohranjenih baročnih znamenj pri romarskih cerkvah na Dolenjskem.

– Z lego ob nekdanji romarski pešpoti je znamenje služilo kot smerokaz do Marijine romarske cerkve na Stopnem, zato je nepogrešljivo v zgodovinskem prostorskem ambientu tega romarskega središča.

– Poslikava se motivno in stilno navezuje na poslikavo v kapeli pri Marijini cerkvi in skupaj z njo priča o umetnostnih stilnih tokovih zrelega baroka.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru ob nekdanji romarski pešpoti do Marijine cerkve skupaj z značilnimi pogledi na cerkev.

– Arhitekturna zasnova, avtentični materiali in namembnost spomenika.

– Poslikava v nišah znamenja.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Zap. št.: 22

Ime: **Škocjan – Cerkev sv. Kancijana in tovarišev**

EŠD: 2503

Naselje: Škocjan

Katastrska občina: Stara vas

Parcelna številka: 40/4

Lega in obseg vplivnega območja

Katastrska občina: Stara vas

Parcelne številke: 1/1, 26/11, 26/12, 26/13, 27/3, 29/1, 29/4, 37/2, 39/4, 39/5, 39/6, 40/4, 40/5, 40/6, 105/3, 108/7, 3076/4, 3076/5, 26/9 – del (južna špica), 100/1 (severna špica), 102/3 – del (severni del), 105/4 – del (severna špica), 108/6 – del (severni del pri župnišču), 109/1 – del (severna špica), 3074/1 – del (120 m ceste južno od cerkve), 3076/7 – del (zahodna špica), 3076/8 – del (75 m ceste pred cerkvijo)

OPIS ENOTE

Cerkev na pokopališču sredi naselja je v osnovi srednjeveška stavba, povečana v letih 1630–1644 in barokizirana v letih 1777–1782. Glavni oltar, delo podobarja Fantonija je iz leta 1839, prav tako tudi stranska, močno predelana oltarja. Slika v glavnem oltarju je delo Mihaela Stroja iz leta 1854, delo istega avtorja sta sliki Srca Jezusovega in Srca Marijinega na stranskih oltarjih. Križev pot je delo Staneta Kregarja. Na oboku ladje je poslikava Mateja Sternena. Orgle so izdelek Ivana Milavca iz leta 1904. Ob južni steni župnijske cerkve je bilo leta 1998 postavljeno spominsko obeležje 156 zamolčanim žrtvam iz časa druge svetovne vojne in prvih let po njej.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkev predstavlja višinsko dominantno, arhitekturno in urbanistično identiteto občinskega središča.

– V osnovi srednjeveška cerkvena arhitektura, barokizirana v letih 1777–1782, predstavlja eno od ambicioznejših sakralnih arhitektur na Dolenjskem.

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno sub-stanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje historičnih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– Kvalitetna oltarna oprema presega lokalne okvirje in je pomembna pričevalka o stilnih tokovih baročne umetnosti na Slovenskem.

– Kamnoseški izdelki (glavni portal, krstni kamen, nagrobnik Štefana Jeršetiča in epitaf Ignacija Knobleharja) po kvaliteti presegajo lokalne okvirje in pričajo o ambicioznosti njenih naročnikov in pomenu župnijskega središča.

– Umetnostni izdelki dolenskih (Anton Postl) in priznanih slovenskih likovnih ustvarjalcev (Mihael Stroj, Matej Sternen, Stane Kregar) predstavljajo skupaj s cerkveno arhitekturo in njeno opremo lokalno kulturno raznovrstnost, kar je izrednega pomena pri utrjevanju in razvijanju lokalne identitete.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru, njegova osrednja lega v naselju in višinska dominantnost.

– Tlorisna in arhitekturna zasnova cerkve, originalna stavbna substanca in posamezni kamnoseški detajli (portali, pragovi, okenski okvirji, stopnišče).

– Vsa oltarna oprema, delo Fantonija iz leta 1839, vsi njeni sestavni deli in originalna materialna substanca.

– Slike sv. Ignacija Lojolskega in Smrt sv. Frančiška Ksaverija (delo Antona Postla), sv. Kancijana in tovarišev, Srca Jezusovega in Srca Marijinega (delo Mihaela Stroja iz leta 1854) in 14 podob križevega pota (delo Staneta Kregarja).

– Poslikava na oboku ladje (delo Mateja Sternena).

– Kamnit nagrobnik župnika Štefana Jeršetiča, umrlega leta 1637, in epitaf Ignacija Knobleharja, izdelek ljubljanskega kamnoseka Ignacija Tomana (napisna plošča) in kiparja Franca Zajca iz leta 1867.

– Krstni kamen iz leta 1784.

– Orgle, delo ljubljanskega orglarja Ivana Milavca iz leta 1904.

– Slikana okna.

– Lestenca, izdelek ljubljanskega pasarja Ivana Kregarja iz leta 1905.

– Kamnit cerkveni tlak.

– Kamnito stopnišče pred cerkvijo.

– Spomenik zamolčanim žrtvam (EŠD 22702).

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike, varstveni režim za stavbe in varstveni režim za spominske objekte in kraje.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Zap. št.: 23
 Ime: **Tomažja vas – Cerkev sv. Štefana**
 EŠD: **1623**
 Naselje: Tomažja vas
 Katastrska občina: Tomažja vas
 Parcelna številka: 1295, 1296
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Tomažja vas
 Parcelne številke: 374/2, 376/1, 376/2, 376/3, 378, 384/1, 387/1, 387/6, 388/4, 396/1, 1196/2 392 – del (vzhodni večji del), 396/2 – del (južni večji del), 379 – del (severna špica), 384/2 – del (severni večji del), 1196/1 – del (špička na razcepu javnih poti)

OPIS ENOTE

Cerkev na pokopališču izven vasi, sredi polj in travnikov, je v osnovi srednjeveška stavba, temeljito barokizirana v drugi polovici 17. stol. Oltarna oprema iz zadnje četrtine 19. stoletja je izdelek novomeškega podobarja Anton Kušlana in slikarja Antona Ceja. Na pokopališču je ohranjen grob neznanega borca Gubčeve brigade (EŠD 4239).

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkev ohranja srednjeveško tradicijo postavitve v prostor.

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno sub-stanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje historičnih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– Oprema iz zadnje četrtine 19. stoletja pričča lokalnih podobarskih delavnicah in likovnih ustvarjalcih tega časa na Dolenjskem.

– Grob neznanega borca je eden redkih ohranjenih tovrstnih posameznih grobov na Dolenjskem in edini v Občini Škocjan.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru.

– Arhitekturna zasnova cerkve, originalna stavbna sub-stanca ter posamezni kamnoseški detajli (portala, slavolok okvirji oken).

– Vsa oltarna oprema: glavni oltar iz druge polovice 17. stoletja in stranska oltarja, izdelek Anton Kušlana iz leta 1879 in z oltarnima slikama slikarja Antona Ceja.

– Lesteneč, glažutarski izdelek iz sredine 19. stoletja.

– Kamnit pokopališki zid in njegova poudarjena vhodna partija.

– Grob neznanega borca Gubčeve brigade na pokopališču.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike, varstveni režim za stavbe in varstveni režim za spominske objekte in kraje.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Zap. št.: 24
 Ime: **Zagrad pri Škocjanu – Cerkev sv. Tomaža**
 EŠD: **2508**
 Naselje: Zagrad
 Katastrska občina: Zagrad
 Parcelni številki: *278, 2259/4
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Zagrad
 Parcelne številke: *277, *281, *290/1, *290/2, *290/3, 2257, 2258/1, 2259/3, 2263/1, 2263/2, 2264, 2258/2 – del (vzhodni del), 2259/1 – del (vzhodni pretežni del del ob cerkvi), 2260 – del (vzhodni del)

OPIS ENOTE

Cerkev na pokopališču na griču nad vasjo je v osnovi srednjeveška stavba z romanskim oknom v južni steni ladje, predelana v 17. stoletju in obokana leta 1731. Glavni oltar je iz leta 1742, stranska iz leta 1757, prižnica je iz druge polovice 18. stoletja. V cerkvi visi slika Brezmadežne Matere Božje, delo Antona Postla v izredno bogatem akantovem okvirju.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkev predstavlja krajinsko identiteto prostora.

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno sub-stanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje historičnih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– Romanski stavbni elementi so pomembni pri poznavanju srednjeveškega stavbarstva na Dolenjskem.

– Izredno kvalitetna cerkvena oprema (oltarji, prižnica) iz 18. stoletja je pomemben člen v patrimoniju baročne umetnosti in poznavanju baročnega podobarskega izročila Dolenjske.

– Slika Brezmadežne matere Božje, delo Antona Postla, je eno ključnih del v opusa tega dolenskega poznobaročnega slikarja.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru.

– Arhitekturna zasnova cerkve, originalna stavbna sub-stanca ter posamezni kamnoseški členi arhitekture (kamniti

okviri vrat, okenskih odprtih), romansko okno na južni steni ladje in njegova poslikava in baročna oblika strehe zvonika.

– Baročna oltarna oprema: glavni oltar iz leta 1742, stranska iz leta 1757 (oltarni nastavki, kipi, svečniki) in prižnica iz druge polovice 18. stoletja.

– Slika Brezmadežne, delo Antona Postla, in njen bogat akantov okvir.

– Zvon z letnico 1638, ki ga je vliil zvonar Mihaela Remer.

– Kamnit pokopališki zid in njegova vhodna partija.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Zap. št.: 25
 Ime: **Zloganje – Cerkev Marijinega obiskovanja**
 EŠD: **2513**
 Naselje: Zloganje
 Katastrska občina: Dole
 Parcelni številki: *33, 573/2
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Dole
 Parcelne številke: *29, *30, 566, 570, 573/3, 573/1 – del (vzhodni večji del ob cerkvi), 640/1 – del (južni del nasproti cerkve), 3182 – del (jugozahodnih 15 m), 3192 – del (100 m ceste ob cerkvi)

OPIS ENOTE

Cerkev na zahodnem robu vasi je v osnovi srednjeveška, v 18. stoletju barokizirana stavba. Njeno arhitekturo sestavljajo prezbitერი, zaključen s tremi stranicami osmerokotnika, podolžna ladja z zvonikom pred zahodno in zakristija pred južno stranico. Ladjo in prezbitერი obteka kamnit gotski talni zidec. Oboki v notranjosti so bogato členjeni s štukaturnim okrasjem. Glavni oltar je iz prve polovice 19. stoletja, oba stranska pa iz 17. stoletja.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Cerkev predstavlja krajinsko identiteto pokrajine in arhitekturno identiteto vasi.

– Cerkevna arhitektura ohranja avtentično stavbno substanco in konstrukcijsko zasnovo ter s tem velik potencial za poznavanje historičnih gradbenih materialov in njihove uporabe.

– Gotski stavbni elementi so pomemben člen v poznavanju srednjeveškega stavbarstva na Dolenjskem.

– Štukaturno okrasje omogoča poznavanje umetnostnih in stilnih tokov baročne umetnostne dediščine.

– Oltarna oprema iz 17. stoletja in 19. stoletja omogoča proučevanje lokalne podobarske dejavnosti teh stoletij na Dolenjskem.

Varovane sestavine spomenika

– Pojavnost spomenika v prostoru.

– Arhitekturna zasnova cerkve, njene originalna stavbna substanca, posamezni kamnoseški členi arhitekture (talni zidec, portala, okenski okvirji) in štukaturno dekorativno okrasje na obokih.

– Oltarna oprema z vsemi sestavnimi deli (menza, nastavek, tabernakelj, kipi, slike) in njena originalna materialna substanca.

– Lesena balustradna ograja pevskega kora.

– Tlak iz leta 1897, sestavljen iz črno-belih keramičnih ploščic.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za stavbe.

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

7. člen

(spominski objekti in kraji)

Zap. št.: 26
 Ime: **Bučka – Mejni kamen**
 EŠD: **7602**
 Naselje: Bučka
 Katastrska občina: Bučka
 Parcelni številki: 360/3 – del (del parcele ob kamnu), 3409/1 – del (del ceste ob kamnu)
 Lega in obseg vplivnega območja
 Katastrska občina: Bučka
 Parcelni številki: 360/3, 3409/1 – del (del ceste ob kamnu)

OPIS ENOTE

Na levi strani ceste Škocjan–Bučka stoji mejni kamen, kjer je v letih 1941 – 1943 potekala meja med Italijo in Nemčijo. Na betonskem kvadru je na severovzhodni strani napisana črka D (Nemčija), na jugozahodu pa I (Italija). V neposredni bližini je bilo leta 2006 postavljeno spominsko obeležje izgnancem.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Avtentični mejni kamen, ki stoji na avtentični lokaciji.

– Eden redkih ohranjenih mejnih kamnov iz časa druge svetovne vojne, ki označuje mejo med dvema okupacijskima conama.

– Obeležje izgnancem dopolnjuje podobo spomenika saj je bila okupacija in delitev slovenskega ozemlja vzrok za izgon številnih Slovencev v času druge svetovne vojne.

Varovane sestavine spomenika

– Avtentičnost lokacije.

– Fizična pojavnost objekta.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za spominske objekte in kraje (A-9.4).

Varstveni režim vplivnega območja

Velja splošno varstveni režim za vplivna območja.

Zap. št.: 27
 Ime: **Škocjan – Grob s spomenikom padlim borcem in žrtvam**
 EŠD: **4236**
 Naselje: Škocjan
 Katastrska občina: Stara vas
 Parcelna številka: 31/2 – del parcele v severovzhodnem delu

OPIS ENOTE

V parkovno urejeni ploščadi sredi Škocjana stoji obelisk nepravilne oblike. Ob njem leži napisni kamen s posvetilom 64 padlim borcem NOV in 28 žrtvam fašističnega nasilja. Spomenik, ki je bil postavljen leta 1964, je oblikoval Jože Zamljen – Drejče.

VREDNOTE, KI UTEMELJUJEJO RAZGLASITEV ZA KULTURNI SPOMENIK

– Osrednji in najstarejši tovrstni spomenik padlim v NOB v Občini Škocjan.

– S svojo lokacijo in ob primerni parkovni ureditvi dopolnjuje podobo centralnega dela Škocjana.

Varovane sestavine spomenika

– Avtentičnost lokacije.

– Fizična pojavnost objekta.

Varstveni režim spomenika

Za spomenik velja splošni varstveni režim za kulturne spomenike in varstveni režim za spominske objekte in kraje.

8. člen

(grafični del odloka)

(1) Sestavni del odloka je grafični del, v katerem so na zemljiško katastrskih prikazih različnih meril (od 1:1000 do 1:10 000) vrisani spomeniki in vplivna območja posameznih spomenikov, ki so povzeti po Registru nepremične kulturne

dediščine (dalje RKD). V primeru odstopanj med odlokom in RKD se upošteva prikaz v odloku.

(2) Kot kartografska podlaga za prikaz lokacij spomenikov, območij spomenikov in vplivnih območij je uporabljen zemljiško katastrski prikaz – v nadaljevanju: ZKP, vir: GURS, stanje: februar 2014.

V primeru spremembe izvornih podatkov ZKP zaradi vzdrževanja zemljiškega katastra se lokacije spomenikov in območja v digitalnem prikazu smiselno interpretirajo glede na analogni prikaz v izvorniku.

V primeru interpretacije območij zaradi postopkov izboljšave lokacijskih podatkov zemljiškega katastra (natančnejše določitve koordinat urejenih meja, urejanje meja zemljiškega katastra ...), se smiselno upoštevajo območja prikazana v izvorniku, oziroma je dovoljena njihova interpretacija v mejah natančnosti grafičnih podatkov zemljiškega katastra na obravnavanem območju. Interpelacija je možna pri posamičnih prilagoditvah (prilagoditvah na posamičnih parcelah). Zaradi pomenovitve ugotavljanja, kdaj se je izvedla izboljšava grafičnih podatkov zemljiškega katastra se pogoj vezati na ohranjanje izvorne parcelne številke. Če se je parcelna številka ohranila, pomeni da so se lahko dogajale samo izboljšave grafičnih podatkov zemljiškega katastra.

V primeru spreminjanja ZKP zaradi geodetskih postopkov (parcelacija, komasacija, izravnava meja), novo parcelno stanje v ZKP ne vpliva na območja. Potrebno je upoštevati projekcijo območja na novo stanje ZKP.

9. člen

(priloge k odloku)

Priloga k odloku so strokovne osnove: Predlog za razglasitev kulturnih spomenikov za kulturni spomenik lokalnega pomena na območju Občine Škocjan (Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Novo mesto, št. 6224-0002/2015/1, avgust, 2015), ki se hrani na Mestni občini Novo mesto v spisu postopka in na Zavodu za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Novo mesto.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

10. člen

(upravljanje)

Lastnik oziroma posestnik upravlja s spomenikom v skladu z aktom o razglasitvi neposredno ali tako, da ga poveri upravljavcu.

11. člen

(obveznost javne dostopnosti)

Lastnik oziroma upravljavec spomenika mora javnosti omogočiti dostop do spomenika v sorazmerju s svojimi zmoglostmi. Dostop ne sme ogroziti spomenika ali njegovih varovanih elementov.

12. člen

(obveznost pridobitve kulturnovarstvenih pogojev in soglasij)

Za vse posege v spomenik in vplivno območje spomenika je treba predhodno pridobiti kulturnovarstvene pogoje in kulturnovarstveno soglasje pristojne službe za varstvo kulturne dediščine..

13. člen

(nadzor nad izvajanjem)

Nadzor nad izvajanjem odloka opravlja inšpektorat, pristojen za področje kulturne dediščine.

14. člen

(zaznamba v zemljiški knjigi)

Pristojno sodišče po uradni dolžnosti zaznamuje v zemljiški knjigi status kulturnega spomenika na parcelah, navedenih

od 5. do vključno 8. člena tega odloka pri vsakem posameznem kulturnem spomeniku.

15. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z Odlokom o razglasitvi kulturnih spomenikov lokalnega pomena v Občini Škocjan prenehajo veljati naslednji odloki in sklepi oziroma njihovi deli:

– Odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v Občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 38/92) v tistem delu, ki se nanaša na nepremične kulturne in zgodovinske spomenike na območju Občine Škocjan

– Odlok o razglasitvi cerkva: Sv. Jurij, Sv. Matija, Sv. Martin in Sv. Mihael za kulturne spomenike (Uradni list RS, št. 40/99);

– Odlok o razglasitvi enote kulturne dediščine na Bučki – Šlojserjeva hiša za kulturni spomenik lokalnega pomena (Uradni list RS, št. 93/05-4087, 100/06-4315). Spomenika ni več, predlagamo arhivsko varstvo.

16. člen

(hramba)

Odlok se v analogni in digitalni obliki hrani na sedežu Občine Škocjan in sedežu Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Novo mesto. V primeru odstopanj med analogno in digitalno obliko velja analogna oblika odloka.

17. člen

(začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 620-0001/2015-14

Škocjan, dne 18. februarja 2016

Župan

Občine Škocjan
Jože Kapler l.r.

ZAGORJE OB SAVI

639. Sklep o začetku priprave Sprememb in dopolnitev Ureditvenega načrta za sanacijo območij Ruardi-Cilenca, Orlek in Podstrana pridobivalnega prostora rudnika rjavega premoga Zagorje ob Savi

Na podlagi 61.b člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12 in 76/14 – odl. US) in 30. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 98/09 – UPB, 44/12, 19/13) je župan Občine Zagorje ob Savi sprejel

S K L E P

o začetku priprave Sprememb in dopolnitev Ureditvenega načrta za sanacijo območij Ruardi-Cilenca, Orlek in Podstrana pridobivalnega prostora rudnika rjavega premoga Zagorje ob Savi

1. Ocena stanja in razlogi za pripravo sprememb in dopolnitev

Odlok o Ureditvenem načrtu za sanacijo območij Ruardi-Cilenca, Orlek in Podstrana pridobivalnega prostora rudnika